

APÁM

*Fél. Fél-igazság. Nyolcad-élet; föld-súlyú
életem.*

*Kerekíteni
álmom sem meri.*

*Ki ennyit szolgált szegénysége zsoldjában,
állta a szükség rohamait, mit kezdjen sorsa
jobbultával, ami nem több s nem kevesebb annál,
mint amennyi eddig es járt vóna — szaporodta
mi más egyebet hozna falánkságunk ébresztésénél.
Innen már nincs ösven (ösvenyem) se előre, se
vissza.*

*Megérkeztem, nem tudom hova. Rakódik reám a
világ, ámit csodáival, zugait titkokkal
tölti, terjedését oly kétkedve lesi szemem, akár
a behavazott földet, mely távolába veszik nagy
igyekezetében.*

*Nyisd ki, Emer, a fákra-néző ablakot! — vessen
világot csokrodzó kérdéseimre, zöldje feledtesse
az ég gázálarcos fehérségét.*

*Nyisd ki az ablakot s zárd magunkra az eget! Zárd
maradék napjainkra. Aszályai közé ne felejtssd oda-
készíteni fiatalságunkat — holnap is legyen miről
beszélgetni.*

